

Koppelen van zeskanten

We zijn de laatste tijd nogal bezig geweest met het koppelen van zeskanten tot een trein. Zo is er de trein van Peter Stuivinga met 10 zeskanten van 90 cm waarop de tekst "Kijkduin - ja" staat, de dobbelsteentrein van Theo en tenslotte de 100 zeskantjes van mijzelf.

Drielijsdoorkoppeling

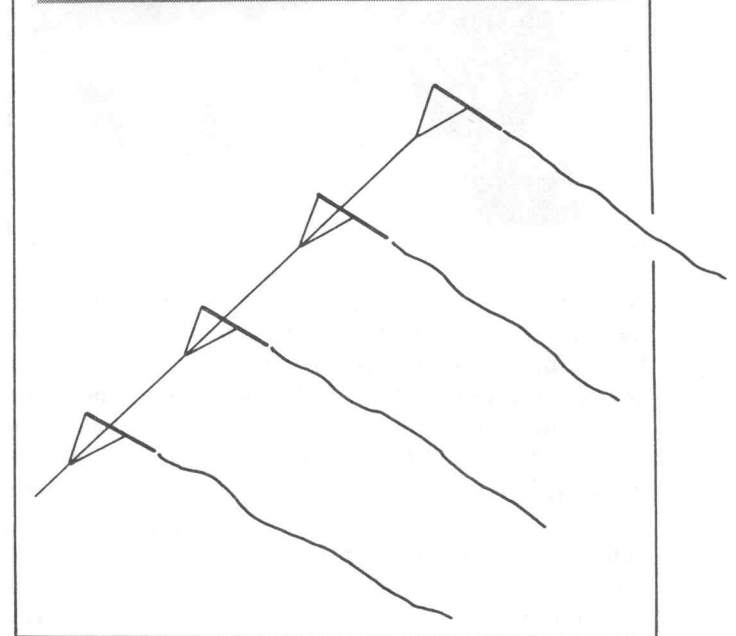
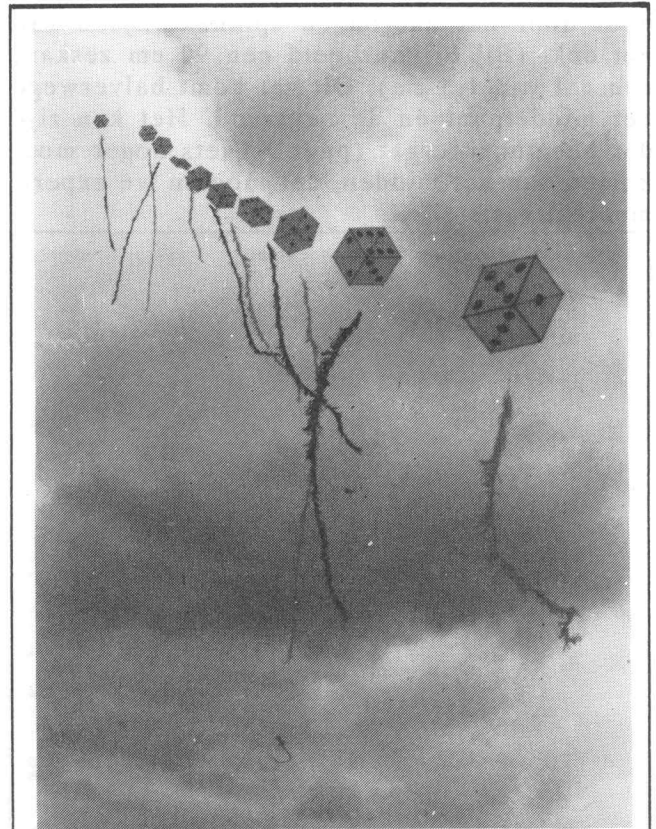
Tot voor kort koppelden we deze vliegers met 3 lijnen (op punten A, B en C) tot een rij. Koppel je met 3 lijnen door, dan is het stuk voor stuk oplaten een hele toer die je nauwelijks alleen voor elkaar krijgt. Onder de oplopende trekkracht mogen de 3 lijnen niet ten opzichte van elkaar gaan schuiven; gebeurt dit wel dan breekt er het een of ander, of de zaak tolt de grond in.

Een andere methode is de vliegers achter elkaar op de grond te leggen en in één ruk optrekken. Meestal blies de wind voortijdig enkele vliegers op, ze rolden om en de staart zat als een klit om de 3 koppellijnen. Een ramp als de trein lang gemaakt werd. Zulke treinen vergen altijd de hulp van anderen, die op vliegerfeesten meestal niet te krijgen is. Iedereen is immers zelf bezig. Zo bleef mijn trein meer in de doos dan dat hij vloog.

Enkellijnsdoorkoppeling

Alle genoemde treinen zijn thans omgebouwd naar een éénlijns systeem, dat prima te hantieren is.

Vooraf een gulden regel; elke vlieger uit de trein moet als enkele vlieger perfect vliegen! Alvorens dus te koppelen moet het type vlieger dat we willen koppelen eerst het onderdeel "proefvlucht" ondergaan.



Bij X moet de zeskant een gat in het dek krijgen om de hoofdlijn door te voeren. Neem een niet te dunne hoofdlijn, de trekkracht komt nu op één lijn te staan en ervaring leert dat een dikkere lijn veel gemakkelijker valt vast te houden. Het doorvoergat moeten we wat verstevigen. Stik eerst een stuk dacron (is tegenwoordig in veel kleuren te koop) op die plaats en brandt een rond gat met een soldeer-